

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Nej til politisk union : Nej til EF-pakken

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1986]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

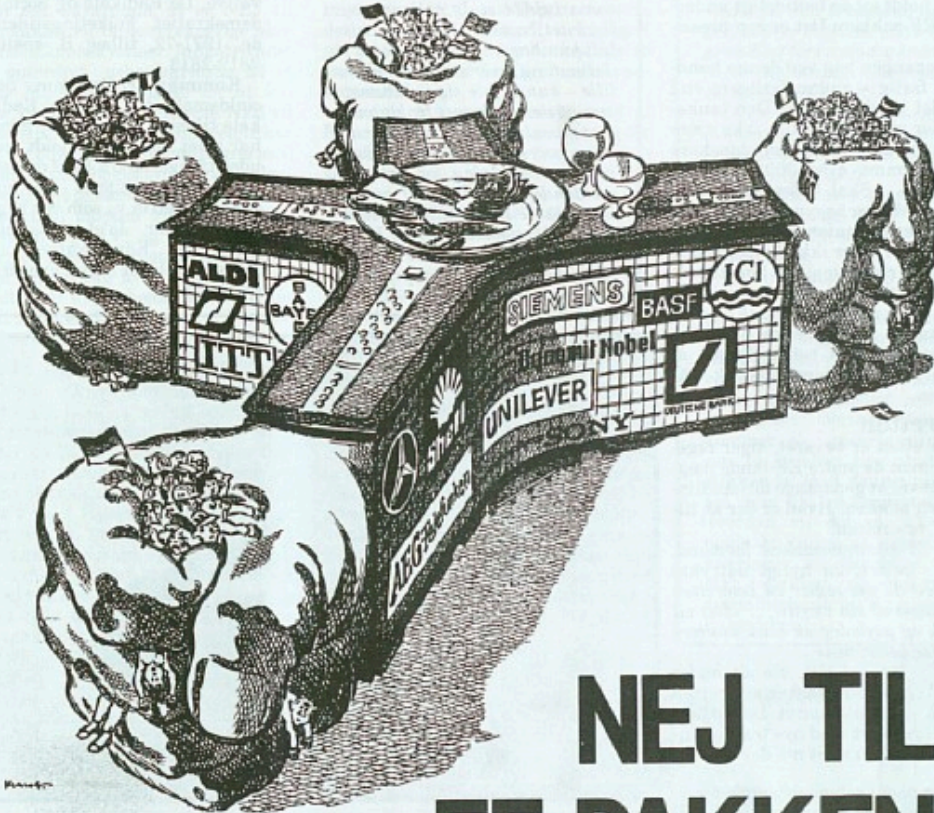
Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

VS1987

DET KGL. BIBLIOTEK
7. JULI 1987
POLITIK

NEJ TIL POLITISK UNION

NEJ TIL EF-PAKKEN

FÆLLESGABET

*-En ræv, en ulv og en hjern
sluttet forbund med en løve...*

Mange husker stadig den gamle historie
og vid at læren
udnævnte sin mand til
fælleskab
hvorefter alles mæder måtte sættes

Det begyndte med overskud
af korn og smør,
og de små hungerbørn gjorde store øjne
da rygterne om det vidunderlige bjerg
nåede frem til Khartoum
og Bombay og Mexico City

Alle Fællesskabets kræfter blev sat ind
på at opbygge et destruktionsapparat
der kunne holde trit med udviklingen,
thi det viste sig snart
at der også var overskud
af så meget andet:

Lokale beholdninger af nytårsskyts
var kassable

ingen ville alligevel bemærke dem
når det fælles kanonslag fultede af

og rundt omkring fandtes små
fællesskaber
som var lige til lossepladsen
nu da alle var med
i Fællesskabet

En lang række holdninger
måtte skrottes
efterhånden som man
fik udnevnt en fælles

og der var meninger
som det var meningsløst at have glæde
når alle mente at være
af samme mening

Skent ovnene brændte dag og nat

voksede overskudshjertet,
og helt oppe over trægrænsen
læssede man utilfredsigheden af,
den var jo ganske overflodig
i en verden af overflod

og der var derfor ingen grund til
at gå og glo på den nede på jorden
hvor man havde så meget andet
at være fælles om

Selv her i landet er det endnu almindeligt
når historien fortælles
at more sig over de mindre dyrs skæbne
og håne dem lidt:

hvorfor fanden holdt de sig ikke
væk fra det fælleskab

Anders Johansen

VENSTRESOCIALISTERNE

Støt VS' Valgfond, Giro 697 16 60, Studiestræde 24, 1., 1455 København K. Tlf.: (01) 13 46 44.

Retten til at sige nej

Den 17. februar demonstrerer de 11 andre EF-landes regeringer deres dybe foragt for dansk selvbestemmelse. Selv om folkeafstemningen endnu ikke er holdt vil de højtideligt underskrive EF-pakken. Det er ren pressio-

on. Tankegangen bag ved denne handling er farlig - endnu farligere end indholdet i pakken selv. Den tankegang, der siger: »Det kan ikke være meningen, at 5 millioner danskere skal bestemme over 300 millioner europæere... Skal halen logre med hunden». Man er begyndt at tænke og handle, som om unionen allerede var en realitet. Der er ikke længere tale om et samarbejde mellem ligestillede og suveræne stater, men om et samarbejde, hvor mindretallet må bøje sig for flertallet. På den måde har selve fremgangsmåden i behandlingen af pakken vist, at unionen faktisk står for døren.

Vetoretten

Vetoretten er bevaret, siger regeringen, men de andre EF-lande nægter alligevel at genoptage forhandlingerne om pakken! Hvad er der så tilbage af vetoretten?

Som EF-kommissionens formand, Jaques Delors, for nyligt udtrykte det: »Med de nye regler vil vetoretten miste meget af sin værdi... Det vil moralsk og psykologisk blive sværere at benytte vetoretten».

Flede lande i EF, blandt andet Holland og Italien, ønsker vetoretten helt væk - også på papiret. De vil helt sikkert presse på med nye traktatændringer. Derfor er det nu, der skal siges fra.

Der er noget selvmodsigende i pakketilhængernes argumentation. På den ene side siger de, at vi har lov til at sige nej og at EF-pakken ikke er et skridt henimod unionen. På den anden side påstår de, at Danmark vil blive mobbet ud af EF med katastrofale økonomiske konsekvenser til følge, hvis vi siger nej.

Hvis de har ret i det sidste, kan vi ikke sige nej til noget. Så er vetoretten væk og unionen en realitet. Det er så åbenbart EF med unionen vi skal tage stilling til nu.

Hvis det første er rigtigt, kan vi altså godt sige nej til pakken uden at blive smidt ud af EF og uden de gigantiske økonomiske konsekvenser, man truer med. Så er det altså bare pakken vi skal tage stilling til og ikke medlemskabet.

Man kan ikke både blæse og have mel i munden. Nu må tilhængerne gøre op med sig selv, hvilken hest de vil satse på.

For VS er sagen klar. Vi fastholder vetoretten og retten til at sige nej. Og vi siger klart nej til EF-pakken, som et første skridt henimod unionen.

Det lovede tilhængerne i 1972:

»Det har under det praktiske samarbejde vist sig, at denne solidaritet, baseret på gensidig tillid, kun har kunnet realiseres i det omfang, hver stat - stor eller lille - kunne føle sig overbevist om, at den - uanset traktatens bestemmelser - ikke risikerer at blive overstemt i sager af væsentlig betydning for det pågældende land... Der er således såvel traktatmæssig som politisk baggrund for, at Luxembourgforliget og den derved tilvejebragte de facto opretholdes i et udvidet EF.»

Folketingsflertallet, der anbefalede et ja til EF i 1972, bestående af Venstre, Konservative, De Radikale og Socialdemokratiet. Folketingstidende, 1971-72, tillæg B, spalte 2812-2813.

Kommentar: Det tjener Socialdemokratiet og De Radikale til ære, at de denne gang har stået fast og fastholdt forudsætningerne fra 1972 om vetoret og princippet om enstemmighed m.v., som var baggrunden for Ja'et dengang. Mens de Konservative og Venstre er løbet fra løfterne fra dengang.

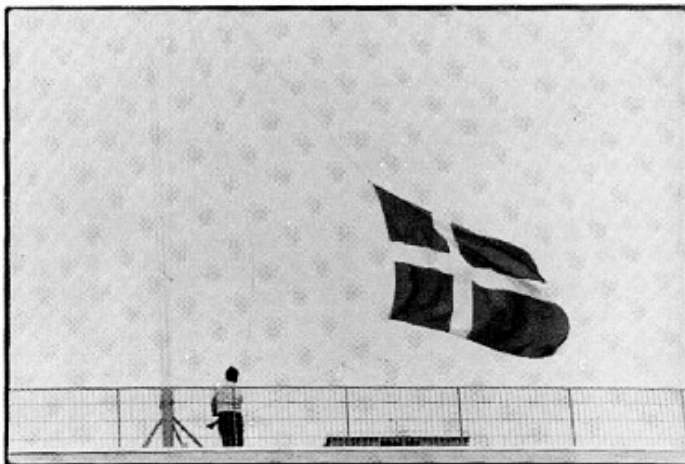

Foto: Jens Tønnesen

Fik EF-modstanderne i 1972 ret?

»Selv om den konkrete udfyldning af rammerne i nogle tilfælde kræver enstemmighed i Rådet, rummer selve EF-konstruktionen er så kraftig selvforstærkende virkning, at et lille land ikke kan vente at dæmme op for den, hvis det først har indladt sig på at deltage i fællesskaberne og er blevet afhængig af sit medlemskab...»

Den indvending, at Danmark kun binder sig til Romtraktaten, som den er, og til enhver tid vil kunne nedlægge veto mod en udvidelse af samarbejdet, finder mindretallet beror på en illusion. Det er overtro på jura, hvis man tror, at når alle de øvrige medlemsstater forlanger politisk koordination, kan Danmark ved at påberåbe sig en paragraf forhindre det.»

Mindretallet (Gert Petersen, Morten Lange, SF, og Frode Jakobsen og Svend Auken, SD) til betænkningen om tiltrædelsesloven til EF-traktaten i 1972. Folketingstidende 1971-72, tillæg B, spalte 2821 og 2834.

Kommentar: Det virker næsten som om, regeringen og pakketilhængerne med deres snak om at det er medlemskabet der er på spil ved et evt. nej til pakken, har tilsluttet sig modstandernes argumentation fra 1972, mens deres egen snak fra den gang om at vi altid bare kunne sige nej, netop har vist sig at være snak og mundsvejr.

Venstresocialisterne, Studiestræde 24, 1., 1455 København K. Tlf.: (01) 13 46 44. Ansv.: Ernst Dahl.

Oplag: 10.000.

Tryk: Avistrykkeriet, Åbyhøj.

Februar 1986.

Et JA eller et NEJ er ligeegyldigt for økonomien

Fra arbejdsgiverne og de borgerlige lyder det advarende, at et NEJ til EF-pakken vil få uoverskuelige økonomiske konsekvenser. Industrirådet har opfordret arbejdsgiverne til at holde informationsmøder for at fortælle, hvilke konsekvenser et NEJ vil få for virksomheden. Tulip i Vejle har lagt for i denne skrækkampagne med at påstå, at arbejdsstyrken vil halveres, såfremt pakken ikke vedtages. På trods af, at pakken intet indeholder om landbrug m.v., og udgangspunktet er en stærkt farvet vurdering af, hvad der vil ske hvis Danmark blev smidt ud af EF. Arbejderne skal trues til at stemme Ja på grund af beskæftigelsen.

Røde og blå spande

Denne skrækkampagne klinger imidlertid hult, og er da også klart blevet demeteret af en række økonomer på både venstre og højre fløj. Folk som Anders Ølgaard, Hans Zethen, Jesper Jespersen og Gunnar Thorlund Jepsen. Disse folk har klart udtalt, at der vil blive yderst begrænsede økonomiske konsekvenser, uanset om det bliver et Ja eller Nej til pakken. Hvis pakken blev vedtaget ville Danmark måske komme til at eksportere lidt flere røde spande,

men ville så til gengæld komme til at importere lidt flere blå spande, som det er udtrykt. Altså vil virkningen på handelsbalance og beskæftigelse være ret neutral for Danmarks vedkommende.

Danmark kan ikke smides ud af EF, og der kan ikke laves én pris for danske og én anden for tyske flæskesider.

Teknologiudvikling

EFS, den Europæiske Faglige Sammenslutning, har i et oplæg - som svar på Kommissionens hvidbog om det indre marked - påpeget, at det indre marked gennem omfattende rationaliseringer og omstruktureringer kan føre til større arbejdsløshed på lidt længere sigt.

»Hysteriske kællinger«

Men på kort sigt vil et Ja eller et Nej til pakken være ret neutralt i forhold til økonomi og beskæftigelse. Med mindre de borgerlige og arbejdsgiverne da iværksætter en selvopfyldende spådom gennem deres skrækkampagne, der kan få Børsens »hysteriske kællinger« til at reagere med lidt kursfald og lidt rentestigning. Det vil være af begrænset betydning og kortvarigt.

Det siger de nu, men ikke i '72:

-Lad os nu lige huske på, hvad det var, vi skrev under på i sin tid, da vi skrev under på Romtraktaten. Vi skrev bl.a. under på den preambel, der siger, at vi er besluttet på at skabe grundlag for en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk...()

Det står der i indledningen til Romtraktaten, som Danmark har tilsluttet sig, det er noget, vi har forpligtet os til.

Uffe Ellemann Jensen i folketingsdebatten d. 28. - 1. '86, citat fra Folketingets fortryk, spalte 5933.

Kommentar: I 1972 sagde man, at preambelen, indledningen, til Romtraktaten var en ret ligeegyldig hensigtserklæring, som ikke betød noget. Det var de øvrige 240 operative artikler vi var bundet af, ikke preambelen. Nuvel. Men nu kommer så udenrigsministeren 14 år efter lige pludselig stikkende med denne preambel, som »vi er forpligtet af«. Hvordan vil det så ikke om nogle år kunne gå med de erklæringer og hensigter, som står i pakken, og som udenrigsministeren nu siger er helt ligeegyldige?

Foto: Morten Langkilde.

Miljø og arbejdsmiljø i klemme i EF-bureaukratiet

Det gode er ikke nyt

For første gang bliver ordene miljø og arbejdsmiljø nævnt i Romtraktaten. EF-pakken er derfor et stort fremskridt, siger regeringen, noget alle miljøvenner burde glæde sig over. Men EF har hele tiden beskæftiget sig med miljø og arbejdsmiljø bl.a. med henvisning til artikel 235. Der har hele tiden kunnet indføres bedre nationale bestemmelser med henvisning til artikel 36 om beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter.

ning til artikel 36 om beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter.

Det nye er ikke godt

Det centrale i EF-pakken er en forceret udvikling af det indre marked. Alle standarder og normer vedrørende produktionen skal så vidt muligt være harmoniseret inden 1993. For bedre at kunne nå dette mål for-

lades princippet om enstemmighed i Ministerrådet, ligesom EF-domstolens sagsbehandling gøres hurtigere. Det betyder, at danske regeringer kan komme i mindretal i spørgsmål om miljø og arbejdsmiljø, hvor de før har kunnet forhindre vedtagelser af for lave fælles minimumsregler. Hvis Danmark så stiller skrappe krav, skal EF-kommissionen og EF-domstolen med den nye lynjustits afgøre, om det i virkeligheden er en teknisk handelshindring.

Spørgsmålet er så, hvornår en skrappe dansk regel vil blive regnet som skjult protektionisme. Det har der ikke kunnet gives noget andet svar på, end at det vil domstolens praksis vise.

Miljøbeskyttelse og handelshindringer

EF-pakkens sammenkobling af hensigtserklæringer om miljøbeskyttelse og forceringen af det indre marked ved at forlade princippet om enstemmighed vil efter al sandsynlighed gøre miljøet til taberen. Det må nemlig indebære, at også grænseværdier og krav til maskineri standardiseres. Konkrete eksempler viser det.

Kræftfremkaldende stoffer

Arbejderbevægelsen har ca. 200 stoffer på den sorte liste over kræftfremkaldende stoffer, Danmarks officielle liste er på ca. 40, EF-kommissionens på ca. 20. Danske krav om mærkning af eller forbud mod stoffer, der ikke er på EF-kommissionens liste, vil kunne afvises som tekniske handelshindringer. Videnskabelige begrundelser, der ikke i forvejen anerkendes af EF vil ikke pludselig blive taget for gode varer, fordi Danmark alene anerkender dem.

Asbest

Hvis Arbejdstilsynets tanker om forbud mod asbestholdige bremsebelægningslister bliver til virkelighed, så vil det fra 1991 være forbudt at fremstille asbestholdige bremsebelægningslister i Danmark. Fra det tidspunkt vil den danske hovedproducent, firmaet Roulund, have kapacitet til at producere asbestfrit. Det vil så være naturligt at følge det op med et importforbud. Ellers er der ingen beskyttelse af arbejdsmiljøet for mekanikere og andre, der skal arbejde med bremsebelægningslisterne. Vil det ikke blive kaldt protektionisme? Beskyttelse af et dansk firma?

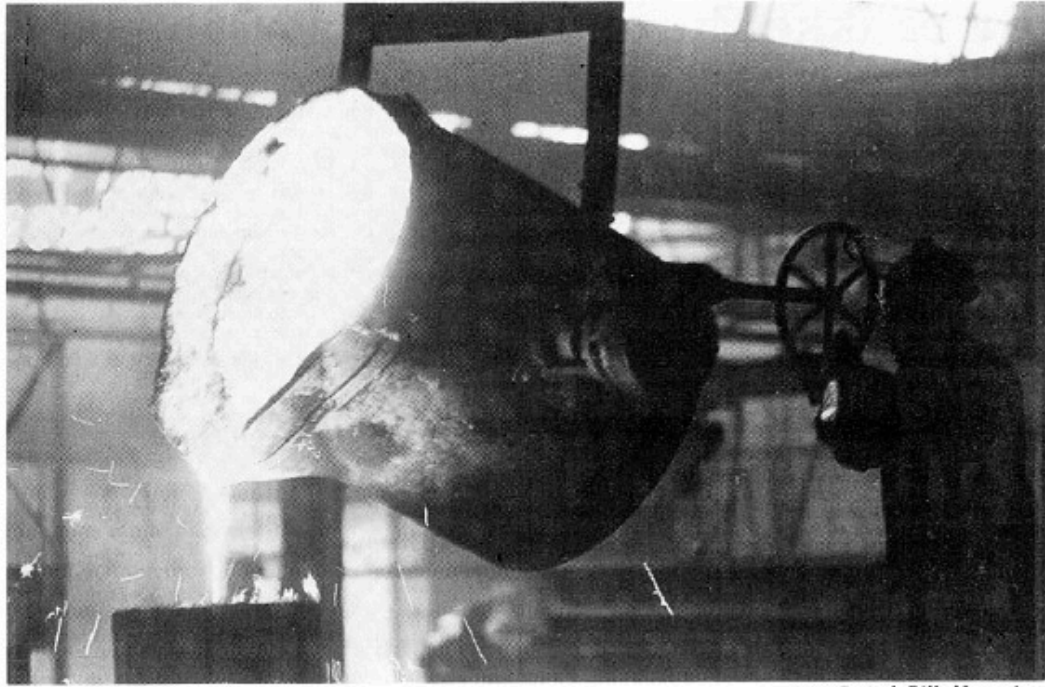

Foto: Østjvsh Billedforsyning.

Øldåser og burhøns

EF forsøger at presse Danmark til at åbne for import af øldåser og engangsflasker. Vi bruger genbrugsflasker af miljøhensyn, siger Danmark. Det er skjult protektionisme, der er indført af hensyn til de danske bryggerier, siger EF. Sagen, der ikke er afgjort endnu, viser hvordan det en part kalder miljøhensyn, af en anden betragtes som protektionisme.

Der er stor modstand mod burhøns i Danmark. Tyske videnskabsmænd påstår ikke blot at burhøns har det godt men også at deres æg er sundere end æggene fra høns i almindelige hønsegårde. Eventuelle danske restriktioner mod import af æg fra burhøns vil kunne afvises med den tyske videnskab i ryggen.

Høreskader og hjerne-skader

I Danmark er der i dag en støjgrænse i arbejdsmiljøet på 90 dB. EF kræver, at Danmark skal tillade importen af entreprenørmaskiner, der støjer 115 dB. EF-kommissionen kan vurdere, at Danmark bare kan lave egne anvendelsesforskrifter; f.eks. påbud om høreværn, der bringer støjen ned på 90 dB - indenfor høreværnet.

I Danmark er det officielt anerkendt, at opløsningsmidler kan give

hjerneskader - selv om oliebranchen gør alt for at mistænkeliggøre danske arbejdsmedicinere og deres forskningsresultater. Andre EF-lande anerkender endnu ikke opløsningsmidlernes skadelige virkninger. Forbud mod dem vil kunne kaldes tekniske handelshindringer. Altså igen anvendelsesforskrifter, d.v.s. rumdragter til malere.

Når Kommissionen, domstolen og andre af EF's institutioner skal tage stilling til den slags sager, kan de ikke granske i motiver. De må se på **virkingen**. En foranstaltning, der stiller danske producenter bedre end udenlandske konkurrenter er en handelshindring.

Dårligere kampbetingelser

EF-pakken vil gøre kampen for bedre miljø og arbejdsmiljø vanskeligere end den allerede er. Nu skal der ikke blot kæmpes med de danske myndigheder, men med hele EF-bureaukratiet.

Det er ikke til gavn for arbejdere - hverken i Danmark eller de andre lande - hvis mulighederne for bedring af det danske arbejdsmiljø bremses. Arbejderne i de andre lande har derimod interesse i, at Danmark fortsat kan virke som et foregangsland på dette område.

Det siger de nu og ikke om 5 år:

Vetorettens bevarelse: Et centralt led i dansk EF-politik er bevarelse af retten til at sige nej. Denne ret består uanfægtet, og kan fortsat bruges, når som helst vi ønsker det.

Konklusion: -EF-pakkens gennemførelse giver en række meget positive virkninger for Danmark. Vi får både et større marked med kæmpefordele for beskæftigelsen og sikring og forbedring af miljøet.

Nogle kalder dette -både at blæse og have mel i munden-.

Danmark kan - lige som alle andre medlemslande stadig sige NEJ til hvad som helst-.

Kommissionen for de europæiske fællesskaber, Informationskontoret v. Niels Jørgen Thøgersen, EF-pakken nr. 1. 14. - 1. '86.

Kommentar: Vi kan altså sige nej til hvad som helst, bare altså ikke lige nu til pakken, men ellers. Selv om der ellers gælder den mere grundfæstede traktatfæstede vetoet ved traktatændringer, i art. 236 i Romtraktaten. Vi kan altid sige nej, bare aldrig nu.

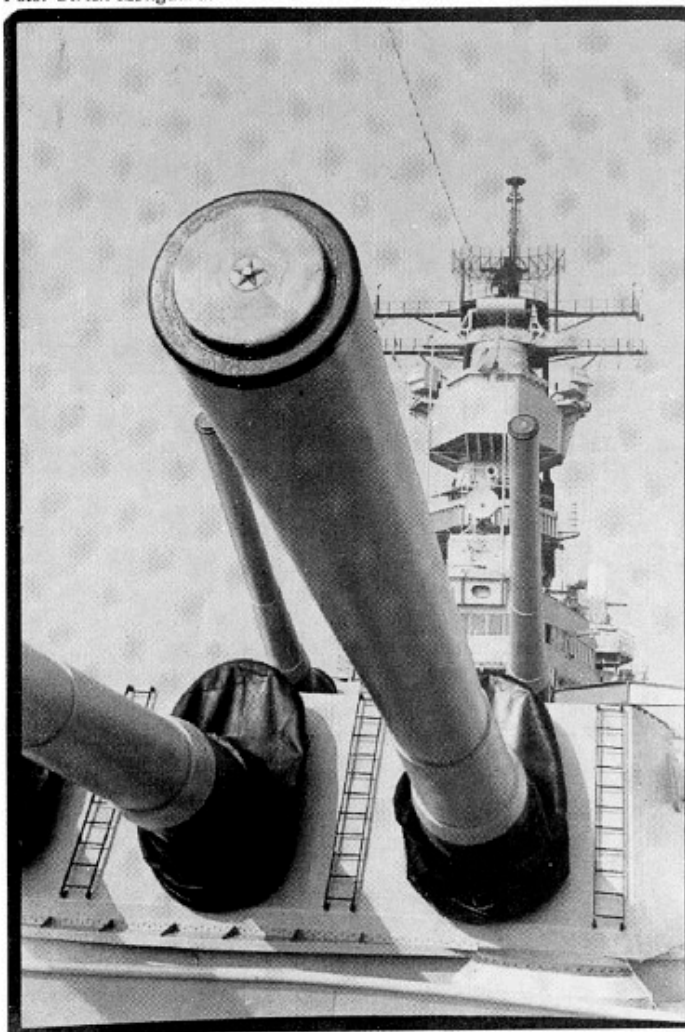
EF er ikke Europa

Pakketilhængerne fremhæver EF som et eksempel på, at staterne – i det tidligere så ufredelige Europa – nu samarbejder. EF er ikke Europa. Alle de østeuropæiske lande, størstedelen af Norden og lande som Østrig og Schweiz står udenfor. Og Europa er ikke spor fredeligt, hvad opstillede atomraketter i øst og vest vidner om.

EF er en imperialistisk blok

Det indre marked skal udvikles, for at vesteuropæisk kapital, forskning og industri kan tage konkurrencen op med USA og Japan. Blokken

Foto: Ulrich Møllgaard.

skal styrkes politisk ved, at det udenrigspolitiske samarbejde (EPS) bliver traktatfæstet. En ting er, at danske regeringer hidtil har valgt at deltage i dette samarbejde. En anden ting er, at de efter traktatfæstelsen ikke kan vælge at lade være.

Fælles sikkerhedspolitik

Det danske folketingsflertals sikkerhedspolitik vil blive udsat for et stærkt pres i EF. Traktatfæstelsen betyder, at Danmark skal konsultere de andre EF-lande før der tages stilling til et hvilket som helst udenrigspolitisk problem, de andre mener er

af betydning. Enighed skal tilstræbes og særstandpunkter, der kan skade EF's -effektivitet som en samlet kraft-, bør undgås. Med underskrivelsen af EF-pakken erklærer EF-landene sig -indstillet på at styrke samordningen af deres holdninger vedrørende de politiske og økonomiske aspekter af sikkerheden.- (Artikel 30, stk. 6).

Dette åbner, som også de Radikale så stærkt har fremhævet, for våbenteknologisk samarbejde med henblik på udviklingen af en fælles våbenproduktion.

Internationalt samarbejde

VS er imod den udenrigspolitiske samordning – harmonisering – i EF. Vi går ind for et frit samarbejde imellem suveræne stater fra sag til sag.

I nogle sager er EF-lande oplagte at søge et samarbejde med. Dette gælder f.eks. bekæmpelse af forurening af Nordøen. Ikke fordi de er EF-lande; men fordi de – som Danmark – foruren i Nordøen. I andre sager er EF-lande ikke oplagte at skulle søge en fælles holdning med. Hvis Danmark f.eks. søger stater at samarbejde med om at fremsætte en resolution i FN, der fordømmer atomprøvesprængninger, er Frankrig ikke en oplagt samarbejdspartner – jævnfør de franske sprængninger af en atombombe og et Greenpeaceeskib i det sydlige Stillehav i sommeren 1985.

Nej til EF-pakken Ja til international solidaritet

Artikel 236 i Romtraktaten:

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Kun hvis alle medlemsstaterne er enige, kan Romtraktaten ændres, ellers gælder ændringerne ikke, så alle truslerne er gas, eller også siger det ganske meget om en forening, der kalder sig demokratisk og ikke vil overholde sine egne vedtægter. Hvis den traktat-sikrede vetoret er i fare, og det er regeringens skrækkampagne udtryk for, ja, hvad så med den ikke traktat-sikrede vetoret ifølge Luxembourgforliget 1966.

Vælg det sikre

Med sit ja til EF-pakken er Schlüter i modstrid med et godt gammelt konservativt slagord: »vælg det sikre«. Det sikre er faktisk at sige nej til pakken, for så bliver vi stående der, hvor vi er idag. Efter et nej gælder Romtraktaten stadig. Et nej er derfor ikke ensbetydende med, at Danmark er ude af EF eller på vej ud.

VS er imod Danmarks medlemskab af EF, men denne pakke handler ikke om medlemskabet, den handler om EF-unionen.

Det er rigtigt, at et dansk nej til pakken vil blive taget ilde op af de andre medlemslande. Det er en kæp i hjulet på unionstoget. Nu er politiske kriser i EF ikke noget nyt. Det højt

besungne samarbejde har været krise efter krise, som f.eks. da Storbritannien ville have penge tilbage.

Skal vi stige på unionstoget.....

Et helt overvejende flertal af befolkningen i Danmark er – ifølge alle undersøgelser siden 1972 – imod udviklingen af EF henimod en union. Denne modstand har også manifesteret sig i folketinget, hvor selv regeringspartierne har stemt for de dagsordener – i maj 1984 og maj 1985 – der afviste unionen.

For unionstilhængerne er EF-pakken en vigtig mursten i Unionshuset. Ikke fordi de opfatter indholdet i selve

pakken som vidtgående nok; men fordi en vedtagelse af den åbner porten for den næste unionspakke.

Et ja til pakken vil give unionstilhængerne i EF blod på tanden. Nye »pakker« vil se dagens lys og nye pressionsforsøg mod Danmark.

Det usikre er altså, hvad der sker efter et ja. Hvad de næste skridt mod unionen bliver! Hvad etableringen af det indre marked vil betyde for Danmarks muligheder for at have sin egen miljølovgivning.

Med et nej bliver det slået fast, at Danmark ikke vil have en udvikling af EF henimod en union.

Med et nej til EF-pakken fastholdes de betingelser hvor under Danmark i 1972 indmeldte sig i EF.

Vælg det sikre – Stem NEJ

Foto: Jens Tønnesen.

Det blev bare til benzin
på arbejdsløsheds-bålet.

»Folketinget fastslår, at grundlaget for Danmarks medlemskab af EF er en bevarelse af vetoretten og en fastholdelse af kompetancefordelingen mellem Ministerrådet, Kommissionen og EF-Parlamentet, og derfor afviser folketinget EF-Parlamentets udkast til en traktat om oprettelsen af en europæisk union.«

(Vedtaget den 29. maj 1984 med bl.a. Socialdemokratiets og regeringspartierne stemmer. Erhard Jakobsen og Rene Brusvang undlod).

Nu hævder regeringen, at det er Socialdemokratiet, der er løbet fra enigheden. Det er derimod regeringen, der er løbet over til Erhard.

Jeg ønsker:

- at høre nærmere om VS.
- at blive medlem af VS.
- at høre nærmere om VSU.
- at blive medlem af VSU.
- at abonnere på VS Bulletin.
- at blive medlem af Støttekredsen VS Århus Amt.

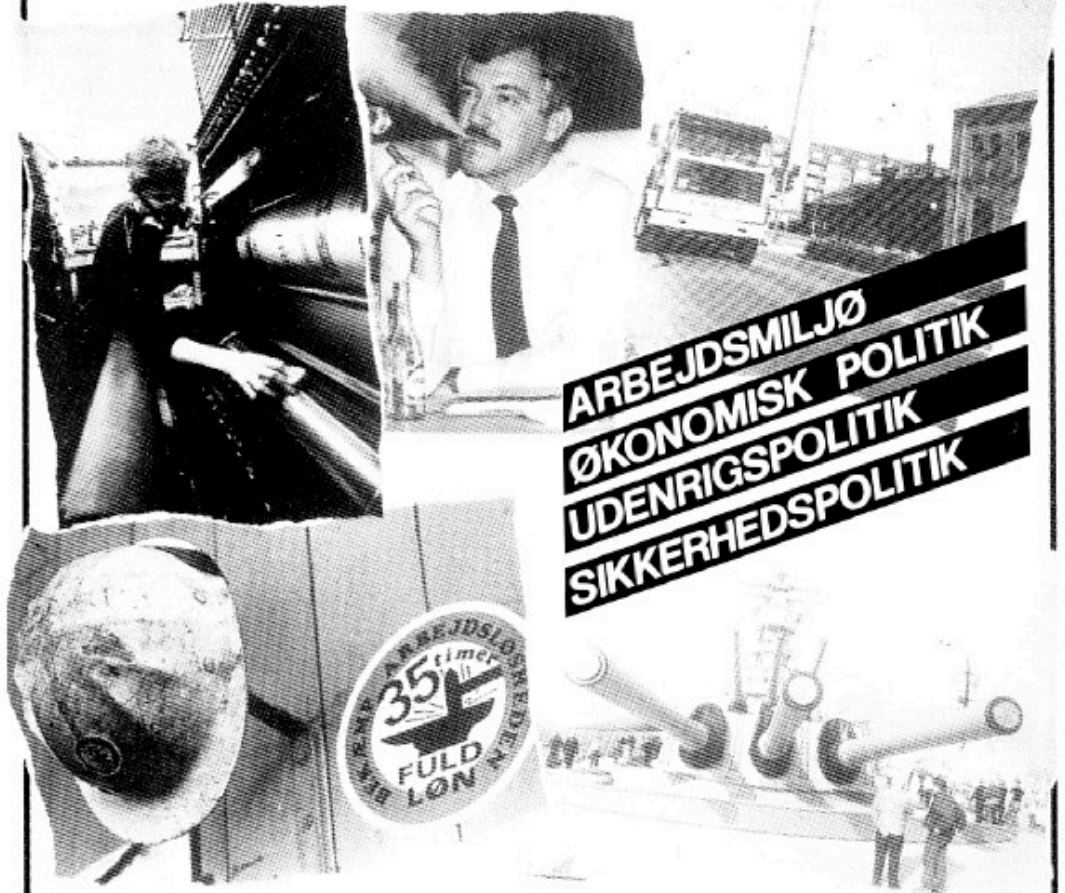
Navn: _____

Adresse: _____

Porto

Venstresocialisterne
Stuðiestræde 24, 1.
1455 København K.
Tlf. (01) 13 46 44.

HVEM SKAL BESTEMME?

ARBEJDSMILJØ
ØKONOMISK POLITIK
UDENRIGSPOLITIK
SIKKERHEDSPOLITIK

STOP UNIONEN STEM NEJ TIL EF-PAKKEN

VENSTRESOCIALISTERNE

Støt VS' Valgfond, Giro 697 16 60, Studiestræde 24, 1.,
1455 København K. Tlf.: (01) 13 46 44.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk